„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 103. Piątek 3. Maja 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Barcelona, 1. maja. Powszechne tu panuje wzburzenie. W Katalonii zaszły nieprzyjaźne demonstracye przeciw jeneralnemu kapitanowi. Z największym pospiechem wysłano wojska do Taragony i w góry Figueras, gdzie się pojawiły zbrojne bandy. Hasłem powstańców jest: Niech żyje Prim, niech żyje republika, precz z Królową i z Narvaezem!

Część urzędowa.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Ogólna suma papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej wynosiła z końcem marca 1867 r. 8,841.110 złr.

Wiedeń, 27. kwietnia 1867.

Z c. k. ministeryum finansów.

Część nieurzędowa.

Jeżeli nie zajdą jakie nieprzewidziane przeszkody, Najjaśn. Pan ma udać się do Budy między 10. a 12. maja, ale tylko na czas krótki. Przy tej sposobności ma być oznaczony dzień koronacyi, jako też dzień przybycia obojga Najjaśn. Państwa wraz z dostojnemi dziećmi do Budy.

W sprawie zwołania kroackiego sejmu krajowego ogłasza urzędowy dziennik węgierski następujące pismo odręczne Najjaśn. Pana:

Kochany Hrabio Andrassy! Ponieważ niezmienną wolą jest moją, aby wzajemne polityczne stosunki Węgier, Kroacyi i Slawonii w duchu sankcyi pragmatycznej jak najspieszniej i w sposób obie strony zaspokajający załatwione zostały; ponieważ wyznaczone do tej sprawy komisye regnikolarne zgodziły się na to, że zadawalające uregulowanie stosunków politycznych ułatwi i uprości rozwiązanie kwestyi terytoryalnej; ponieważ nadto zdanie to wyrażone zostało w uchwale sejmu węgierskiego z dnia 9go b. m. sejmowi kroackiemu przedłożyć się mającej; — polecam mojemu kroackiemu kanclerzowi nadwornemu, aby miasto i powiat Fiume wezwał do udziału w sejmie krajowym kroackim już zwołanym. Tobie zaś polecam, abyś wydał odpowiednie rozporządzenia względem udziału wspomnionego miasta i powiatu przy koronacyi i w rozprawach wskazanych w moim reskrypcie do sejmu krajowego kroackiego, co do reprezentacyi tegoż w sejmie węgierskim, — zastrzegając, że przez to moje rozporządzenie rezultat wzajemnej umowy w przyszłości zawrzeć się mającej, ani stanowisko Fiumy w niczem naruszone być nie mają.

Wiedeń, 27. kwietnia 1867.

Franciszek Józef, m. p.

Okólnik prezydyalny w sprawie zwołania sejmu węgierskiego będzie temi dniami ogłoszony. Sejm zbierze się w przyszłym tygodniu. W ciągu teraźniejszej sesyi będą wzięte pod obrady dyplom inauguralny, kodyfikacya elaboratu o sprawach wspólnych, nakoniec tymczasowa regulacya sądownictwa według projektu przez ministeryum sprawiedliwości przedłożyć się mającego.

W wczorajszym telegramie donieśliśmy, że za inicyatywą rządu luxemburgskiego zbierze się dnia 7go maja konferencya w Londynie. Dziś dodajemy z „Wiener Abendpost“ do tej wiadomości jeszcze ten szczegół, że Prusy i Rosya będą reprezentowane na konferencyi londyńskiej przez tamtejszych posłów swoich hr. Bernstorffa i bar. Brunnera, Austrya zaś przez posła swego bar. Apponyi.

Zresztą sytuacya dyplomatyczna pod żadnym względem się nie zmieniła. Prusy okazują zawsze tęż samą gotowość do wzięcia udziału w konferencyi do zbadania i rozstrzygnięcia kwestyi luxemburgskiej. Ministeryalne dzienniki berlińskie wieczorne rozjaśniają tę kwestyę i dyskutują wiadomości podane już wcześniej w telegramach. „Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: Nadzieja, którą żywiliśmy od początku wywiązania się kwestyi luxemburgskiej, że cała ta sprawa da się załatwić na drodze pokojowej, zyskuje coraz stalszą i pewniejszą podstawę.

Że konferencya nad sprawą luxemburgską przyjdzie do skutku nie ulega już dzisiaj żadnej wątpliwości, gdyż jest rzeczą pewną, że tak bezpośrednio w sprawie tej zainteresowane mocarstwa, jako też i neutralne rządy, oświadczyły gotowość obesłania reprezentantami swemi konferencyi. Program rokowań jednak nie zdaje się być jeszcze obmyślanym i ustalonym.

Tak więc spełnia się życzenie, które wiele niemieckich dzienników inspirowanych i niezawisłych wyraziło, aby dyplomacya nie odwlekała swoich kroków pojednawczych aż do tego czasu, kiedy zwrot na drogę pokojową stanie się niemożliwym.

Francuska prasa jest jednakże odmiennego zdania. Właśnie w tych chwilach, kiedy nadzieja pokojowego załatwienia całej tej kwestyi coraz więcej zyskiwała podstawy, podwoiły dzienniki francuskie swój ferwor wojenny. Tak również podczas, kiedy w Prusiech ustały przygotowania wojenne w armii, co jest niezawodnie najlepszym komentarzem do mowy tronowej Króla Wilhelma, budzącej nadzieję pokoju, trwa we Francyi dalsze zbrojenie się i podnoszenie armii na stopę wojenną.

Korespondenci z Mezu i Tionville do dzienników niemieckich donoszą nietylko o przygotowaniach Frnncyi do odporu nieprzyjaciela, lecz owszem o gromadzeniu tamże dział i wielkich innych machin oblężniczych co pozwala się domyślać, iż rząd francuski gotów jest także do kroków zaczepnych. Z Marsyli donoszą, że od dni 14 przybywają tamże ciągle nowe transporta wojska z Algeryi, które ruszają dalej na północ. Z Tulonu zaś donoszą, że w tamtejszych warsztatach trwa niezmordowana czynność, i że przysposobiają szczególniej łodzie kanonierskie, o których opowiadają sobie powszechnie, że mają być użyte na Renie do działania.

Dzienniki niemieckie utrzymują, że cały ten alarm wojenny Francyi nie jest szczery i że Francya nie ma chęci rozpoczęcia wojny. Jakkolwiekbądź utrudnia to zadanie konferencyi, która będzie miała także do walczenia z rozbudzonemi przez takie postępowanie rządu francuskiego namiętnościami.

O rezultacie projektowanej konferencyi „Kölnische Zeitung“ wyraża się jak następuje: Prusy zrzekną się za pewnem wynagrodzeniem prawa trzymania załogi w Luxemburgu, jeżeli tylko mocarstwa zatrzymają nadal zapewniony traktatami system odporny, z którego wyniknęły traktaty z W. księstwem Luxemburgskiem i W. księstwem heskiem i jeżeli neutralność kraju i twierdzy Luxemburga będzie na drodze traktatów i skutecznie zagwarantowana. „K. Z.“ pisze także, że Austrya i Anglia nie przystają na to żądanie, a jej korespondent berliński wyraża się, że jeżeli przyjdzie do wojny, wina spadnie na główne mocarstwa, bo gdyby dały należytą gwarancyę i zagroziły wypowiedzeniem wojny temu co pierwszy wystąpi, pokój byłby zapewniony.“ „Times“ wyraża także obawę co do rezultatu konferencyi.

O uzbrojeniach pruskich piszą do „Vaterl.“ od granicy pruskiej pod dniem 27. b. m.: Jakkolwiek publiczność mało może wiedzieć o uzbrojeniach, wystarczy szczupły zapas wiadomości wojskowych aby ocenić cel niektórych środków pozycyonych w tutejszym pasie granicznym. W ciągu ubiegłego tygodnia przewieziono w nocy przeszło czterdzieści nowych dział pozycyjnych z twierdzy Kosel do Opola a ztąd osobnym pociągiem towarowym do Wrocławia. Temi działami przed wybuchem ostatniej wojny Kosel był uzbrojony, a teraz pozostały tam tylko działa dawnej konstrukcyi. Na Szląsku ceny zboża a zwłaszcza owsa poszły niezmiernie w górę wskutek bardzo znacznych dostaw dla armii, a to wpłynęło także na podniesienie się cen zboża w Szląsku austryackim i w Galicyi. W Krakowie, Chrzanowie, Oświęcimie i Biały liweranci pruscy pozakładali formalne ajentury i magazyny, i zakupują ogromne partye. Znaczna część zakupionych zapasów odchodzi na Mysłowice i Bogumin do Wrocławia a ztąd do Frankfurtu nad Menem i przeznaczona jest dla wojsk nad Menem rozłożonych. Pruscy handlarze koni robią także dobre interesa nad polską granicą. Landrat w Raciborzu rozpisał dostawę 132 koni i wyznaczył termin do 15. maja, a chociaż w odnośnem ogłoszeniu nie wyraził do czego są te konie potrzebne, to jednak z przepisanej miary i siły wnosić można, że będą przeznaczone dla artyleryi.

O uroczystem otwarciu sejmu pruskiego w Berlinie dnia 29. z. m. donosi „Dziennik pozn.“: Po odbytem nabożeństwie w tumie protestanckim i w katolickim kościele św. Jadwigi zagaił dziś król Wilhelm obydwie izby sejmowe na białej sali królewskiego zamku, stosownie do najwyższego rozporządzenia z dnia 18. b. m. Ciało dyplomatyczne licznie było reprezentowane. Galerye, przeznaczone dla widzów, już wcześnie zapełniły się publicznością. Członkowie obydwóch izb licznie się zebrali. O godzinie 1. przybyli ministrowie stanu i zajęli miejsca po lewej stronie od tronu. Około godziny 1¼ z południa wszedł król Wilhelm, otoczony książętami krwi, którzy się usadowili na miejscach im przeznaczonych po prawej stronie tronu. Króla przyjęto okrzykiem „niech żyje,“ wzniesionym przsz marszałka izby panów, rzeczywistego tajnego radcę hr. Eberharda-Stolberg. Następnie przyjął król mowę tronową z rąk hr. Bismarcka i odczytał ją, mając głowę hełmem nakrytą. (Mowę tę podaliśmy wczoraj.)

Po następnem oświadczeniu prezesa ministerstwa, hr. Bismarcka, iż z rozkazu króle otwiera sejm monarchii, wniósł marszałek izby poselskiej trzykrotne: „Niech żyje król,“ któremu wszyscy przytomni wtórowali. Król opuścił nareszcie salę, kłaniając się na wszystkie strony.

Z białej sali udali się członkowie obydwóch izb do gmachów, przeznaczonych na ich obrady; posłowie do sali koncertowej teatru (Schauspielhaus), w której kiedyś obradowało zgromadzenie narodowe w roku 1848; członkowie izby panów do dawnego swego gmachu obrad. Lokal posiedzeń izby poselskiej jest nader szczupły, biura i lokale do posiedzeń wydziałowych urządzono w starym domu przy Dönhofplatz. Posiedzenie izby poselskiej zagaił marszałek poseł Forckenbeck o godzinie 2 z południa. Po wzniesieniu trzykrotnego okrzyku na cześć króla, zawezwał marszałek czterech najmłodszych członków ażeby zajęli prowizoryczne urzędy trzymających pióro. Następnie odbyło się losowanie członków do wydziałów. Dotąd zgłosiło się 200 posłów. Następne posiedzenie plenarne naznaczone na jutro, godz. 10 z rana; poprzednio o godzinie 9 zbiorą się wydziały. Na porządku dziennym umieszczono wybór marszałka i trzymających pióro. Dzisiejsze posiedzenie zakończono o godzinie 2¾ rano.

Izba panów rozpoczęła swe posiedzenie o godzinie 2¼ z południa. Na galeryach znajdowało się 5 osób, przy stole ministeryalnym nie zasiadł żaden z ministrów, ławki izby bardzo nielicznie były obsadzone. Marszałek hr. Eberhard na Stolbergu Wernigerode powołał czterech najmłodszych członków na trzymających pióro. Okazało się, że 79 członków jest obecnych, a zatem izba znalazła się w komplecie potrzebnym do stanowienia uchwał. Przystąpiono do wyboru marszałka; rezultat był następujący: z oddanych 79 głosów otrzymał hr. Eberhard na Stolbergu-Wernigerode 74, książę na Ujeździe 2, Frankenberg-Ludwigsdorf 2, książę Hohenlohe 1 głos.

Pierwszym wiceprezydentem wybrano pana Franckenberg-Ludwigsdorf 76 głosami, drugim hr. Brühl 56 głosami. Posiedzenie zakończono o pół do czwartej z południa. Najbliższe posiedzenie nie zostało naznaczone. Jutro o godzinie 11 zbierają się wydziały.

Król Belgów opuścił Berlin w sobotę wieczorem. Przy odjeździe znajdował się król Wilhelm, tudzież guternator, komendant, prezes policyi, osoby należące do poselstwa belgijskiego itd. na dworcu kolei żelaznej. Książę następca tronu odprowadził wraz z dostojną swą małżonką wysokiego tego gościa do stacyi Wildpark.

Król Wilhelm zgromadził dziś po zagajeniu sejmu członków ministerstwa stanu o godzinie 2giej z południa w pałacu swym na radę gabinetową.

Bawi obecnie w Berlinie znany poseł francuski p. Garnier Pagés, który, jak wiadomo, w roku 1848 był członkiem rządu tymczasowego w Paryżu a później pewien czas ministrem skarbu. Zamiarem jego być ma zebrać kongres reprezentantów różnych narodów, któryby agitował na rzecz pokoju. Miejscem zebrania ma być Bruksela.

Gazecie „Post" telegrafują z Drezna, że Prusy przystają wprawdzie na konferencyę, lecz nie na opuszczenie Luxemburga. Wojska saskie mają być przeniesione w razie wojny do Szlezwiku.

Paryski korespondent do jednego z dzienników robi następującą analizę treści listu Królowej Wiktoryi do Króla Wilhelma: Królowa przypomina najprzód owe przyjaźne stosunki, które oddawna łączą Prusy i Anglię, odwołuje się dalej do węzłów pokrewieństwa jednoczących oba dwory i zaklina Króla, aby nie dopuścił do powszechnej wojny europejskiej, która byłaby prawdziwem nieszczęściem i nieobliczone pociągnęłaby za sobą klęski. Oświadcza dalej, że jakiekolwiek byłyby stosunki pomiędzy oboma narodami i dworami, nie mogłaby przecież w razie wybuchu wojny nawet moralnej Prusom użyczyć pomocy, i musiałaby zachować absolutną neutralność, która dla Prus byłaby dowodem, że postępowania ich gabinetu nie pochwala i przekonań tegoż nie podziela.

Na posiedzeniu izby niższej parlamentu angielskiego dnia 30go z. m. wniósł Griffith interpelacyę, czyli domagano się od rządu angielskiego, ażeby gwarantował neutralność Luxemburga, i czyli Anglia takową gwarancyę by przyjęła. Lord Stanley odpowiedział, że nie może uprzedzać obrad mającego się wkrótce zebrać kongresu, dodaje jednak, że Anglia jako jedno z mocarstw, które podpisały traktat gwarancyi z r. 1839, zaproszona została do udziału w kongresie.

Francya nie przestaje się zbroić; jednakże dotąd jeszcze zawsze trudno jest ogarnąć całość, obliczyć, na jaką skalę prowadzone jest to zbrojenie się cesarstwa. Wszystko pokrywa pewna tajemniczość, której przeniknąć i rozjaśnić nie są w stanie nawet doświadczeni wojskowi. W arsenałach i fabrykach broni panuje nie zwyczajnie czynny ruch. Koni zakupują bardzo wiele. W przeciągu 14 dni mają dostarczyć koni pociągowych do 200 bateryi dział. Będzie więc Francya w możności wyprawić każdej chwili 177 bateryi na plac boju. Żuawi gwardyi mieli podać petycyę do ministerstwa wojny z prośbą, aby ich nie zaopatrywano w karabiny odtylcowe, utrzymując, że dotychczasowe ich uzbrojenie odpowiada lepiej ich temperamentowi i sposobowi wojowania. Ministerstwo nie odpowiedziało jeszcze dotąd na tę szczególną petycyę.

Korespondent paryski do „Indep." poczytuje francusko-włoskie przymierze zaczepno-odporne za fakt niezawodny w tym razie, gdyby przyszło do wojny pomiędzy Francyą a Prusami. Tenże korespondent uważa za rzecz prawdopodobną, że monarchowie po konferencyi londyńskiej odwiedzą Paryż, i że przy sposobności niby zwiedzenia wystawy przyjdzie konferencya do skutku.

Panowie Juliusz Simon, Henon, Bethmont, Magnin, Garnier Pages. Ernest Picard i Juliusz Favre, wnieśli następujący nowy projekt ustawy o reformie armii:

Art. 1. Każdy obywatel francuski obowiązany jest do służby wojskowej. Siły wojskowe państwa rozpadają się na trzy klasy. Do pierwszej klasy należy każdy Francuz od 20. do 26. roku życia, do drugiej od 26. do 34., a do trzeciej od 34. do 40. Art. 2. Każden obywatel należący do pierwszej klasy jest obowiązany: 1) podczas pierwszego roku służby uczęszczać do szkoły rekruckiej; 2) brać corocznie udział w ćwiczeniach strzeleckich i uczęszczać do szkoły powtarzania: 3) w ciągu 6 lat odbyć raz ćwiczenia w obozie. Art. 3. Szkoła dla rekrutów trwa przez 3 miesiące, a przez 1 miesiąc dla tych, którzy udowodnią: 1) że posiadają nauki elementarne; 2) że są biegli w użyciu broni i manewrach wojskowych. Art. 4. Ćwiczenia strzeleckie odbywają się w pierwszą i czwartą niedzielę każdego miesiąca. Art. 5. Szkoła powtarzania trwa przez dziesięć dni. Art. 6. Manewry w obozie odbywają się przez trzy miesiące. Młodzi ludzie, którzy uczęszczają do szkół publicznych, mogą być na czas studyi uwolnieni od ćwiczeń w obozie. Art. 7. Obywatele należący do drugiej klasy biorą udział w ćwiczeniach strzeleckich i powtarzaniach tak jak należący do pierwszej klasy. Oprócz tego odbywają manewry które dla nich trwają przez miesiąc. Art. 8. Trzecia klasa bierze udział tylko w ćwiczeniach strzeleckich. Art. 9. Szkoły wszelkiego rodzaju trwają o połowę dłużej dla podoficerów a dwa razy dłużej dla oficerów. Art. 10. Oficerowie, podoficerowie i żołnierze pobierają żołd tylko wtedy, gdy służą pod chorągwią. Oficerowie i podoficerowie, którzy stale kierują musztrą korpusów lub którym rozmaite gałęzie intendantury powierzone zostały, pobierają pensyę roczną i mają prawo do emerytury. Art. 11. Korpusa specyalne (inżynieryi, artyleryi, jazdy i żandarmeryi) tworzą się z ochotników i wstępujących powtórnie. Art. 12. Od służby są uwolnieni: 1) duchowni wszelkich wyznań; 2) najstarsi synowie wdów; 3) młodzi ludzie, których wzrost nie dochodzi 1 metra 54 cent.; 4) ci, których komisya rewizyjna uzna za niezdatnych do służby. Art. 13. Nadto mogą być uwolnieni od służby urzędnicy najmniej 25 lat liczący, którzy udowodnią, że czynności urzędowe nie pozwalają im brać udziału w służbie. Art. 14. Młodzi ludzie uczęszczający do szkół publicznych wszystkich stopni od 12 do 20 lat liczący będą ćwiczeni trzy razy na tydzień w użyciu broni. Art. 15. Ta ustawa wchodzi w moc obowiązującą od 1. lipca 1869 roku. Art. 16. Aż do tego czasu obowiązuje ustawa z r. 1832, z tą tylko różnicą że czas czynnej służby ustanawia się na trzy lata. Art. 17. Ustawa z r. 1855 znosi się.

—„Moniteur de l'Armée" donosi, że wychowańcy szkoły oficerskiej w St. Cyr na drugim roku obznajmili się już z użyciem karabinu odtylcowego, a wychowańcy na pierwszym roku wkrótce z nim będą obznajmieni. W skutek nowego systemu uzbrojenia piechota otrzyma zamiast szabli w pochwach skórzanych, bagnety w pochwach żelaznych.

Z Rzymu donoszą, że żałobne obrzędy wielkotygodniowe i uroczystości wielkanocne odprawione były z takim przepychem i z taką świetnością, jaka właściwą jest tylko rzymsko katolickiemu kościołowi i na jaką tylko stolica ojca św. zdobyć się może. Nieprzeliczone tłumy krajowców i cudzoziemców uczestniczyły w tych uroczystych, pełnych głębokiego znaczenia obchodach. Było także obecnych kilku senatorów Królestwa włoskiego, którzy niezawodnie zauważali, że to papiestwo, które oni tak lekceważą słowami, jakkolwiek obawiają go się w głębi swego przekonania, ma jeszcze wiele sił żywotnych. Ojciec św. sam celebrował, pomimo tego, że ceremonie były długie i nużące. Głos jego świątobliwości brzmiał silnie i dźwięcznie pod wyniosłem sklepieniem bazyliki św. Piotra i był słyszany na całym placu przed kościołem kiedy w pierwszy dzień wielkanocy udzielał z loży błogosławieństwa apostolskiego urbi et orbi. Cały plac przed bazyliką św. Piotra był przepełniony ludźmi, których zgromadziło się tutaj lekko licząc około 200.000. Oprócz wojska, które w czworoboku ustawione było przed obeliskiem, stało na placu około 3000 powozów. Niepodobna opisać wrażenia, jakie sprawiał widok tych tysięcy ludzi przyklękających i pochylających głowy w najgłębszej ciszy i z największą pokorą, aby godnie przyjąć udzielone im przez namiestnika Chrystusa Pana błogosławieństwo. Ilu cudzoziemców zgromadziło się w tym dniu uroczystości do stolicy apostolskiej, wskazuje najlepiej to, że jeneralna dyrekcya policyi rzymskiej widymowała wciągu wielkiego tygodnia 30.000 paszportów.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież klejnotów. Antoni Kraemer z Kaisersdorfu pod Samborem, 19 l. stanu wolnego, obrz. rz. kat., urlopnik, już karany przez sąd wojenny za kradzież, skradł we Lwowie d. 16. lutego b. r. z wystawy przed sklepem jubilerskim skrzyneczkę z 34 pierścionkami wartości 340 złr. i przyznał się do tej kradzieży, i skazany został na rozprawie w d. 29. kwietnia b. r. zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 6 lat ciężkiego więzienia i zapowiedział rekurs (prezyd. radca sądu kraj. p. Klemensiewicz, oskarż. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek, obrońca p. adw. kraj. Dr. Jabłonowski).

Kradzież koni. D. 2. z. m. w południe pewien włościanin z Winnik przybywszy do Lwowa, zostawił na ulicy wóz z końmi bez dozoru. Postrzegł to karany już kilkakrotnie za kradzież Wasyl Maxymiuk z Brylec pod Bóbrką, 30 lat liczący, stanu wolnego obrz. gr. kat., wsiadł na wóz i odjechał lecz został w Rakowy przytrzymany. Tenże na rozprawie d. 29. z. m. skazany został na $1^1/_2$ roku cięż. więzienia i 15 plag i przyjął wyrok, (prezyd. radca sądu kraj. p. Klemensiewicz, oskarzyciel rad. sądu kraj. i prok. pań. p. Danek).

(Wypadki miejscowe.) D. 30. z. m. w nocy skradziono jednemu z tutejszych dorożkarzy klacz kasztanowatą i bryczkę, wartości 130 złr. Pewnej pani skradziono z kieszeni złoty zegarek, wartości 100 złr. ale złodziej wraz z zegarkiem został już przytrzymany. — W dolinie u stóp góry zamkowej, na drodze do Kisielki znaleziono d. 1. b. m. przy kopaniu studni dwa zupełnie spruchniałe szkielety, mężczyzny i kobiety w głębokości 4 do 5 stóp pod ziemią. — Zeszłej nocy dwaj złoczyńcy spotkawszy przechodzącego wyrobnika, rzucili się na niego i odebrali mu 40 c. które miał przy sobie; nazajutrz zostali ujęci.

(Pożary.) W Drohowyżu w pow. Drohobyckim d. 19. z. m. spaliły się trzy budynki gospodarskie z zapasami zboża i słomy, szkoda wynosi 1000 złr., ogień miał być podłożony. W Jaworowie w pow. Turka d. 27. z. m. spalił się dom włościański z zapasami zboża, wartości 500 złr., przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Dolinie d. 1. b. m. spalił się dom z budynkami gospodarskiemi, wartości 2000 złr., przyczyna pożaru także jest niewiadoma.

(Nieszczęsny wypadek.) W Worwolińcach w pow. zaleszczyckim utonęło d. 28. z. m. dziecko 6letnie w strumieniu.

(Samobójstwo.) Jan Rudkowski z Latoszyna w pow. pilznieńskim 29 lat liczący, upiwszy się d. 18. z. m. odebrał sobie życie przez obwieszenie.

(Pierwsze ogólne stowarzyszenie urzędników) odbyło d. 28. kwietnia drugie ogólne zgromadzenie we Wiedniu w sali towarzystwa muzycznego pod przewodnictwem księcia Lotara Metternicha. Ze sprawozdania wyjmujemy co następuje: Stowarzyszenie liczy obecnie 7600 członków i 2704 uczestników. Na prowincyi jest 40 wydziałów lokalnych czynnych. Fundusz ogólny, wynoszący 15.726 złr., powiększył się w stosunku do przeszłorocznego o 4436 złr. Koszta założenia i zarządu wynosiły 14.283 złr. — Wydział dla zabezpieczenia chorych rozpoczął z dniem 1. maja r. 1866 we Wiedniu i w Hermansztadzie swoje czynności i miał przychodu z wkładek 549 złr., rozchodu 100 złr. — Wydział do zabezpieczenia życia, wykazał z końcem roku 1866 2425 zabezpieczeń z kapitałem 2,019.000 złr. i 6737 złr. renty. Koszta zarządu tego wydziału wynosiły 10.652 złr. — Wciągnięto 16 wypadków śmierci z kapitałem 12.900 złr. — Wydział zaliczkowy wydał 32.445 złr. na zaliczki. — Sprawozdanie wydziału nadzorczego kończy tą propozycyą, aby ogólne zgromadzenie dało absolutoryum radzie administracyjnej i dyrekcyi.

Ostatnia poczta.

Peszt, 1. maja. Najbliższe posiedzenie izby deputowanych odbędzie się d. 7. b. m.

Zagrzeb, 1. maja. Sejm krajowy został otwarty dziś o godzinie $11^1/_4$ pod prezydencyą pierwszego wiceprezydenta Dra. Suhaj. (Galerya była przepełniona). Odczytano reskrypt królewski względem otwarcia sejmu i reskrypt z dnia 23. kwietnia, wyrażający życzenie aby sejm przyspieszył obrady, aby Kroacya i Slawonia były reprezentowane na koronacyi i aby deputowani sejmu kroackiego najdalej do 15. maja b. r. do Pesztu wysłani zostali. Nakoniec odczytano odpowiedź sejmu węgierskiego co do negocyacyi obustronnych deputacyj regnikolarnych i reskrypt królewski względem zagrzebskiej akademii prawniczej. O godzinie $11^3/_4$ skończyło się posiedzenie publiczne. Dr. Suhaj zagaił posiedzenie tajne; publiczność, sprawozdawcy dzienników i stenografi opuścili salę.

Berlin, 1. maja. „Milit. Wochbl." dowiaduje się, że ponieważ armia saska została zreorganizowana, wojska pruskie, z wyjątkiem 52 pułku i dwóch batalionów 48 pułku ustąpią z Saksonii pomiędzy 15. maja a 1. czerwca.

Florencya, 1. maja. Gazeta urzędowa ogłasza dekret królewski, który znosi dekret z 28. marca, regulujący stosunek ministrów do prezydenta rady ministeryalnej.

Nowy Jork, 20. kwietnia. Zaprzeczają wiadomości o klęsce Escobedy; doniesienie o zajęciu Puebli potwierdza się.

(Telegram „Czasu.")

Paryż, 1. maja wieczór. Dzisiejszy „Monitor wieczorny" pisze w swoim przeglądzie tygodniowym: Między Włochami a Austryą rozdzielonemi stuletnią nienawiścią, nie masz dziś najmniejszego stosunku nieprzyjacielskiego. Szczere pojednanie obu krajów, których byt i pomyślność potrzebnemi są dla równowagi europejskiej, wysoką zapewniają korzyść. Co się tyczy Luxemburga, mówi „Monitor": Francya przyjęła usługi Anglii, Rosyi i Austryi i która zostawiła im staranie o ułożenie z Prusami sprawy, kwestyą prawa w oczach Francyi jest przedewszystkiem postęp publicznego i powszechnego interesu. Mądry ten postęp przyniósł już dobre owoce, a wiadomości pokojowe ostatnich dni spowodowały Cesarza do zaniechania tych kro-

ków militarnych, któreby mogły dać opinii publicznej powód do wzburzenia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. maja.

Hotel George: PP. Hr. Zieliński Wiktor, z Brzeska. — Cielecki Alf., z Byczkowic.

Hotel europejski: Hr. Łoś Fr., z Bełza. — Br. Reyski E., z Kowalówki. — Bogdanowicz Marc., z Czachowa — Hoppen Mar., z Kozłowa. — Kunaszewski Dam., z Perekos. — Truskolawski Emil, z Płonny. — Zawadzki M., z Bełzca.

Hotel Langa: Rodakowski Wik., z Tłumacza.

Hotel angielski: Sahaydakowski Franc., z Zazuliniec. — Tyszkowski Józef, z Rybotycz.

Hotel Kuhna: Sozański Ant., z Sambora.

Hotel podolski: Smalawski Felix, z Uherec. — Sozański Sew., z Błażowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. maja.

PP.: Hr. Rey Miecz., do Przecławia. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Brześciański Sylw., do Raszkówki. — Brozowski Karol, do Dobrowlan. — Bielski Sew., do Lipnik. — Radziejewski Edw., do Ditkowiec. — Rulikowski Lud., do Krakowa. — Szczepański Tad., do Czajkowic. — Szymanowski Fr., do Babina. — Müller-Nekarsfeld Karol, c. k. pens. pułkow., do Igiozy — Domaradzki Tyt., c. k. kapitan, do Stryja. — Madejowski Ksaw., c. k. pens. porucznik, do Podciemny. — Köb Kaj., jener. insp. kol. Kar. Ludw., i Freymann Józef, c. k. kapitan, do Wiednia.— Gostyński Adam, do Podszumlanic.

T E A T R.

Dziś (przed. pol.) „**Panie kochanku,**“ anegdota dramatyczna w 3 aktach przez J. J. Kraszewskiego; po raz pierwszy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324.79	+ 11.2	68.3	połud. sł.	6
2. god. po poł.	324.23	+ 16.1	50.1	„ m.	10
10.god. wiecz.	324.78	+ 11.4	74.5	„ sł.	10

Po południu deszcz 0.80'''.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 2. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	12	6	20
Dukat cesarski	„	6	16	6	23
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	63	10	83
Rubel srebrny rosyjski	„	1	97	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	94	1	97
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	07	76	83
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	87	80	65
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	08	66	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	83	68	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	201	33	206	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		166	—	170	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	68 60	68 80
od kwiet. do października po 5%	68 60	68.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.25	77.75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 50	80 50
Metaliki po 5%	57 40	57.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138 —	138 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137 50	138.—
Przez. do wyl. z r. 1854	71.50	72.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81.80	82.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.—	88.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	71 80	72.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	84.—	86.—
Czech	88.—	—.—

	pien.	towar.
Węgier	70 —	71 —
Galicyi	65.75	67.25
Siedmiogrodu	64.25	64 75
Bukowiny	64 55	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	97.—	97 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	708.—	710.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	162.—	162 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	590.—	595.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	92.—	92.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1630.—	1635.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	194 —	194.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	193 —	193 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	132.50	133.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	199.—	200.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	169 50	170.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	462.—	464 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	87.90	88.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.—	77.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	86.—	86.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.50	105.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96 25	96.75

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	119.25	119.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	84.—	85.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	111.—	115.—
„ „ po 50 zł. w. a.	50.—	51.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	25.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	29.—	30.—
Palfiego „ 40 „ „	22.—	24.—
Clarego „ 40 „ „	23.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	21.—	23.—
Windischgrätza 20 „ „	16.—	17.—
Waldsteina 20 „ „	20.—	21.—
Keglevicha „ 10 „ „	13.50	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.75	111.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110.90	111.25
Hamburg za 100 M. B.	98.—	98 50
Londyn za 10 ft. szt.	131.75	132.25
Paryż za 100 fr.	52.30	52.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.21	6.22
detto. pełnej wagi	6.21	6.22
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.54	10.55
Rosyjski imperyał	10.80	10.85
Talar związkowy	$1.95^1/_2$	$1.96^1/_2$
Srebro	130.—	130.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	75
5% pożyczka narodowa	69	40
Losy z 1860 roku	81	90
Akcye banku wiedeńskiego	710	—
„ „ kredytowego	166	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	131	80
Srebro	130	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	21

DZIENNIK URZĘDOWY.

(843) **Kundmachung.**

Nro. 10778. Es ist ein von dem bürgerlichen Wund- und Geburtsarzte Johann Bibonicsz in Wien gestiftetes Stipendium im Betrage jährlicher 105 fl. öst. W. vom I. Semester des Studienjahres 1866-67 angefangen zu verleihen.

Zum Genuße dieses Stipendiums, welches bis zur Vollendung der chirurgischen Studien dauert, sind arme Studirende der Chirurgie berufen.

Die Bewerber um dieses Stipendium haben ihre mit den Beweisen über ihre Armuth und ihre Studien, ferner mit dem Tauf- und Impfungsscheine belegten Gesuche bis zum 15. Mai l. J. bei der k. k. n. ö. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. n. öst. Statthalterei.

Wien, am 11. April 1867.

(839) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 5339. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die zur Podbużer Cameral-Herrschaft gehörige Propinations-Gerechtsame sammt den dazu gehörigen Grundstücken und Gebäuden in den Ortschaften Rybnyk mit Łokieć, Maydan mit Krętula und Haławsko mit Zubrzyca am 20. und 21. Mai l. J. in der Amtskanzlei der Smolnaer k. k. Cameral-Wirthschafts-Amtes im Wege öffentlicher Versteigerung zur Veräußerung werden ausgeboten werden.

Der Verkaufspreis beträgt

für die Section Rybnyk mit Łokieć . . 2500 fl.
„ „ „ Maydan und Krętula . . 2510 „
„ „ „ Haławsko und Żubrzyca 532 „
Zusammen 5542 fl.

Die Licitation wird mündlich und schriftlich stattfinden. Schriftliche Offerten mit den gesetzlichen Erfordernissen, namentlich der Angabe des Namens und Wohnortes, des Objectes, der Anbotssumme und dem 10percentigen Vadium versehen bis zum 19. Mai 1867, 6 Uhr Abends bei der Licitations-Commission in Sambor zu überreichen.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 27. April 1867.

(799) **E d y k t.** (2)

N. 1620. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu zawiadamia niniejszem Jakóba Christianiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci z imienia i miejsca pobytu niewiadomych jego spadkobierców, że przeciw niemu Franciszek Strec na dniu 20. marca 1867 do l. 1620 pozew względem orzeczenia, iż prawo do sumy 280 złr. w stanie biernym realności Nr. 55 Dom. III. p. 55 u. 1 on. ciążącej, przez zadawnienie zgasło i ze stanu biernego extabulowaną być powinna wniósł, i że w skutek tego pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 5go czerwca 1867 godz. 10 rano wyznaczonym został.

Poleca się zatem pozwanemu, aby na wyznaczonym terminie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego w osobie adwokata tutejszego Dr. Micewskiego kuratorowi udzielił lub wreszcie innego zastępcę sądowi wskazał, w ogóle zaś aby wszelkich prawnych środków do obrony użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania złe skutki sobie samemu przypisać by musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz 27. marca 1867.

(797) **E d y k t.** (2)

Nr. 4949. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia niniejszem, z miejsca pobytu niewiadomych Napoleona i Olimpię Dybowskich, że na prośbę galic. kasy oszczędności, w sprawie o zapłacenie sumy 3555 złr. 56 kr. m. k. z p. n. przymusowa sprzedaż dóbr Sokoliki i Luszczany do L. 4949/867 dozwoloną została i dotycząca uchwała ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Starzewskiemu, któremu na zastępcę p. adwokata Dr. Kratera przeznaczono się doręcza.

Lwów, dnia 23. marca 1867.

(776) **E d y k t.** (2)

Nr. 5110. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niewiadomego z pobytu Hersch Degen, że na żądanie Elki Chajes przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 200 zł. w. a. z przynależytościami nakaz zapłaty tej sumy dnia dzisiejszego wydany i postanowionemu jego kuratorowi p. adwokatowi Chamaydes doręczony został.

Przemyśl, dnia 23. kwietnia 1867.

(803) **E d i c t.** (1)

Nro. 55516. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber der Grundentlastungs-Obligation des Lemberger Verwaltungsgebietes vom 1. November 1853 Nr. 19570 über 100 fl., lautend auf den Namen des Ignatz Kamiński sammt 17 Stück Coupons, von welchen der erste am 1. November 1865 und der letzte am 1. November 1870 fällig werden wird, aufgefordert, die obige Grundentlastungs-Obligation binnen 3 Jahren vom Verfallstage des letzten Coupons, d. i. vom 1. November 1873 gerechnet, oder falls solche vor dem Verfallstage des letzten Coupons zur Rückzahlung verlost werden würde, binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage der erlangten Zahlbarkeit derselben, dagegen die bereits fälligen Coupons binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen, die erst fällig werdenden Coupons binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen nach eingetretener Fälligkeit derselben, oder dafern die Grundentlastungs-Obligation vor der Fälligkeit des letzten Coupons verlost werden sollte, binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen nach eingetretener Fälligkeit der verlosten Grundentlastungs-Obligation dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf der obigen Fristen die Grundentlastungs-Obligation sammt Coupons amortisirt werden würde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 7. December 1866.

E d y k t.

Nro. 55516. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy obligacyi indemnizacyjnej okręgu administracyjnego Lwowskiego z dnia 1. listopada 1853 Nr. 19570 na 100 złr., wystawionej na imię Ignacego Kamińskiego wraz z 17 sztukami kuponów, z których pierwszy na dniu 1. listopada 1865, zaś ostatni na dniu 1. listopada 1870 jest płatnym, ażeby powyższą obligacyę indemnizacyjną w przeciągu 3 lat od czasu gdy ostatni kupon będzie płatnym, t. j. od dnia 1gą listopada 1873, lub gdyby takowa, zanim ostatni kupon będzie płatnym, do wypłaty została wylosowano, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od czasu płatności tejże, zaś kupony które już są płatnemi w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni — te które dopiero płatnemi będą w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od czasu gdy płatnemi zostaną, lub gdyby obligacya indemnizacyjna, zanim ostatni kupon będzie płatnym, została wylosowaną, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od czasu płatności wylosowanej obligacyi indemnizacyjnej — sądowi przedłożyli, gdyż w przeciwnym razie po upływie powyższych terminów obligacya indemnizacyjna wraz z kuponami będzie amortyzowaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. grudnia 1867.

(831) **Kundmachung.** (2)

Nro. 12214. Zur Sicherstellung der Conservationsbauherstellungen im Makower Straßenbaubezirke wird die Offertverhandlung für das Jahr 1867 oder für eine dreijährige Periode, nämlich für 1867, 1868 und 1869 ausgeschrieben, und zwar letztere unter der ausdrücklichen Bedingung, daß sich der Unternehmer verbindlich macht, alle anderen im Verlaufe dieser Periode vorkommenden gewöhnlichen Conservations-Bauherstellungen um die gleichen Vergütungsbeträge auszuführen und im Falle während dieser Zeit solche Herstellungen nöthig werden sollten, welche in dem Einheitspreisverzeichnisse nicht enthalten sein sollten, sich der Adjustirung der Preise nach den bestehenden Normen unterzieht.

Die diesfälligen Herstellungen für das Jahr 1867 sind folgende, und zwar:

Auf der Karpathenstraße:

	fl.	kr.
a) in der Wegmeisterschaft Maków.		
Herstellung von Geländern mit	667	$27\frac{46}{100}$
b) in der Wegmeisterschaft Jordanów.		
Reparatur der Brücke Nr. 321	1416	$38\frac{30}{100}$
c) in der Wegmeisterschaft Mszana.		
Herstellung der Brücke Nr. 49	1616	$26\frac{93}{100}$
Zusammen .	3699	$92\frac{69}{100}$

in österr. Währung.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 15. Mai 1867 beim Myślenicer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und besonderen, namentlich mit der hierortigen Verordnung vom 13ten Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse und das Einheitspreisverzeichniß können beim Myślenicer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 20. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 12214. Ku zabezpieczeniu budowli konserwacyjnych w Makowskim powiecie budowy gościńców rozpisuje się licytacyę za pomocą ofert na rok 1867 — lub na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, — ostatnią jednak pod tym wyraźnym warunkiem, ażeby przedsiębiorca obowiązał się, także wszystkie inne w ciągu tego peryodu zdarzające się roboty konserwacyjne wykonywać za takie same kwoty wynagrodzenia, a jeżliby w ciągu tego czasu stały się potrzebnemi takie roboty, ktore nie byłyby zawarte w pierwotnym kosztorysie, ażeby się poddał oznaczeniu cen podług norm istniejących.

Roboty potrzebne na rok 1867 są następujące:

Na gościńcu Karpackim:

	zł.	c.
a) w Makowskim zarządzie dróg.		
Postawienie poręczy	667	$27\frac{46}{100}$
b) w Jordanowskim zarządzie dróg.		
Naprawa mostu Nr. 321	1416	$38\frac{30}{100}$
c) w Mszanieckim zarządzie dróg.		
Naprawa mostu Nr. 49	1616	$26\frac{93}{100}$
Razem . .	3699	$92\frac{69}{100}$

w wal. austr.

Chcacych objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby oferty swoje z załączeniem 10procentowego wadyum przedłożyli najdalej do dnia 15. maja 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Myślenicach.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe, tudzież pierwotny wykaz cen, przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Myślenicach.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1867.

(832) **Kundmachung.** (2)

Nro. 1315. In den Badeorten Iwonicz, Szczawnica, Truskawiec und Watradorna wurden für die Dauer der Badesaison Telegraphen-Stationen mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr heute eröffnet.

Die k. k. Telegraphen-Station in Tarnów hält von heute an Tag- und Nachtdienst.

Vom k. k. Telegraphen-Inspectorate.

Lemberg, am 1. Mai 1867.

(796) **E d y k t.** (2)

Nr. 73. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu podaje do wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 12. grudnia 1866 l. 15435 na zaspokojenie przez Grzegorza Szajdzickiego wywalczonej sumy wexlowej 710 złr. w. a. wraz 6% odsetkami od dnia 4. września 1864 bieżącemi tudziesz kosztów sądowych w kwocie 10 złr. 87 c. w. a. i kosztów ekzekucyi 5 złr. 31 c. i 6 złr. 17 c. jako też teraz przyznanych kosztów w kwocie 12 złr. 3 c. w. a. egzekucyjna publiczna licytacya 20 morgów pól ornych w Czaharach Zbarazkich położonych dłużnika Pawła Adamowicza własnych na 995 złr. oszacowanych powyższej pretensyi za hypotekę służących na 23. maja 1867, 21. czerwca 1867 i 25. lipca 1867 rozpisaną została, ktora w c. k. sądzie powiatowym w Zbarażu w godzinach przedpołudniowych pod następującemi warunkami odbędzie się.

1) Iż te 20 morgów lub razem lub też parcelami przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za wymienioną wartość szacunkową na trzecim zaś terminie i niżej wartości sprzedane będą.

2) Za cenę wywołania stanowi się wartość 20tu morgów pól aktem sądowego oszacowania w sumie 995 złr. w. a. wyprowadzona.

3) Każdy chęć kupienia mający, z wyjątkiem atoli egzekucyę prowadzącego, którego wierzytelność jako zakład przyjęta będzie, jest obowiązany do rąk komissyi licytacyjnej jako zakład 10% to jest 100 złr. w. a. a to w gotówce przed licytacyą złożyć, który najwięcej ofiarującemu zatrzymany, innym zaś zaraz po licytacyi zwróconym będzie.

Gdyby egzekucyę prowadzący sam osobiście lub przez zastępcę swego 20 morgów lub razem lub też którą z nich parcele kupić chciał, natenczas od złożenia zakładu uwolnionym będzie.

4) Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie ofiarowaną cenę kupna, na które złożone wadyum się policzy, w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia uchwały akt licytacyi zatwierdzającej, do sądowego depozytu w gotówce tem pewniej złożyć ile że w razie przeciwnym relicytacya tych 20 morgów lub parceli na koszt i niebezpieczeństwo jego rozpisana i takowe w jednym tylko terminie za jakąbądź cenę sprzedane zostaną a złożone wadyum nietylko utraca ale nadto całym swym majątkiem i osobą za niedopełnienie warunków odpowiedzialnym się staje. Gdyby ale egzekucyę prowadzący sam jako najwięcej ofiarujący te 20 morgów lub razem lub którą z nich parcelę nabył, natenczas od złożenia ofiarowanej ceny kupna uwolnionym będzie, a zarazem wolno mu jego pretensyę w sumie 710 złr. w. a. ze wszystkiemi przynależytościami w miarę ofiarowanej ceny kupna potrącic czyli z takową kompenzować.

5) Skoro najwięcej ofiarujący, z wyjątkiem egzekucyę prowadzącego, ofiarowaną cenę kupna za 20 morgów, lub za którą z tychże parcel w całości do depozytu sądowego złoży, lub też, skoro egzekucyę prowadzący sam te 20 morgów lub którą parcelę nabędzie, natenczas na prożbę i koszt jego wydanym mu będzie dekret własności na kupione 20 morgów lub której parceli, a zarazem wprowadzonym zostanie jako właściciel w fizyczne posiadanie i używanie tychże.

6) Opłata skarbowa za przeniesienie własności należy do nowonabywcy, który od dnia objęcia w fizyczne posiadanie wszelkie podatki monarchiczne i inne ciężary z posiadaniem połączone na siebie bierze.

7) Wyciąg tabularny jako też akt oszacowania 20tu morgów pól w registraturze c. k. sądu powiatowego, upodatkowanie zaś tychże w urzędzie podatkowym w Zbarażu przejrzane być mogą.

O tej licytacyi zawiadamia się strony interesujące do rąk własnych tudzież ogłasza się ją przez edykt i gazety.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zbaraż, dnia 29. marca 1867.

(804) **E d i c t.** (2)

Nr. 3902. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber zwei angeblich in Verlust gerathenen Cassaempfangsscheine der Neu-Sandecer k. k. Sammlungscasse über verloste ostgalizisch Naturallieferungs-Obligationen, als:

1. Empfangsschein Nro 47 dedato 17 Februar 1851 der Seu-Sandecer Sammlungscasse über eine am 1ten März 1848 Serie 488 verloste ostgalizische Naturallieferungsobligation der Gemeinde Trzciana Nro 1776 dtto 1. November 1813 über 130 fl 12 xr zu 2%.

2. Empfangsschein derselben Sammlungscasse Nro 280 dtto 18ten September 1855 über die am 1t April 1856 verloste ostgalizische Naturallieferungs-Obligation der Gemeinde Jasionka Nro 1967 dtto 1t November 1829 über 53 fl 15 xr. zu 2% aufgefordert dieselben binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen um so gewisser beizubringen, oder ihre allfälligen Rechte darzuthun, als widrigens solche für amortisirt werden erklärt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 16. März 1867.

(805) **Kundmachung.** (2)

Nr. 5971. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als:

I. Ostgalizische Kriegsdarlehens-Obligation, lautend auf den Namen:

1) Wadowice, Tarnower Kreises Nro 11236 dtto 11ten November 1799 über 101 fl $31\frac{5}{8}$ xr zu 5%

II. Ostgalizischen Naturallieferungs-Obligationen lautend auf den Namen:

2) Wadowice mit Wola Unterthanen, Tarnower Kreis Nro 5865 dtto 18ten September 1793 über 73 fl. zu 4%.

3) Wadowice mit Wola Unterthanen und Geistlichkeit dtto Kreis Nro 9030 dtto 7ten April 1794 über 369 fl 30 kr zu 4%.

4) Dorf Wadowice und Wola Unterthanen, dtto Kreis Nro 8.149 dtto 21 Februar 1795 über 322 fl 15 xr zu 4%.

5) Wadowice und Wola Unterthanen, dtto Kreis Nro 5742 dtto 22 Jänner 1796 über 484 fl 6 xr. zu 4% aufgefordert, dieselben binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen um so gewisser beizubringen, oder ihre allfälligen Rechte darzuthun, als widrigens solche für amortisirt erklärt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg am 16. März 1867.

(794) **E d y k t.** (2)

Nr. 1767. C.k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że w skutek prośby zapozwanego p. Leona Gołaszewskiego w sprawie p. Zuzanny hr. Komorowskiej przeciw proszącemu, celem zniesienia wspólnej własności dóbr Zboiska także Węgrzynówce zwanych z przyległościami w obwodzie sanockim położonych, egzekucyjną licytacyę dóbr Zboiska także Węgrzynowce zwanych z przyległościami Wolica, Wolka czyli Wulka i Wisłok obwodu sanockiego, wedle dekr. nadw. z dnia 25go czerwca 1824, nr. 2017 w trzech terminach t. j. dnia 3. czerwca 1867, dnia 1. lipca 1867 i dnia 5. sierpnia 1867, zawsze o godzinie 9 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu odbyć się mającą dozwala i pod następującemi warunkami rozpisuje się:

1) Dobra Zboiska także Węgrzynowce zwane z przyległościami Wolica, Wolka czyli Wulka i Wisłok w tabuli krajowej Dom. 4. pag. 31, 35. 39 i 41 własn. zapisane sprzedają się ryczałtem bez wynagrodzenia za zniesione w onychże obowiązki poddańcze, za cenę wywołania aktem deklaracyi tychsamych w ilości 32.727 złr. 77 c. w. wykazaną.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie $\frac{1}{10}$ część ceny szacunkowej w gotowiźnie, lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego na okaziciela opiewających, których obligacyi i listów zastawnych wartość wedle kursu w ostatniej gazecie lwowskiej na dniu licytacyi do Przemyśla nadesłanej obliczoną zostanie, t. j. 3273 złr. w. a. komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.— Wadyum to po ukończonej licytacyi przez najwięcej ofiarującego złożone zatrzymanym i jemu w swoim czasie w ofiarowaną cenę kupna wliczonem zostanie jeżeli takowe w gotowiźnie złożone będzie.

3) Jeżeliby kupiciel któremukolwiek wyżej wyrażonemu warunkowi zadość nie uczynił, w takim razie złożone przez niego wadyum na korzyść wierzycieli hypotecznych i właścicieli tycże dóbr przepada, nadto na jego koszta i niebezpieczeństwo relicytacya tychże dóbr w jednym tylko terminie rozpisaną zostanie, przy którym dobra te nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedane, a ubytek utraconem wadyum nie pokryty na innym majątku wiarołomnego kupiciela poszukiwanym będzie.

4) Gdyby te dobra przy pierwszych trzech terminach powyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową sprzedane nie były, w takim razie odbędzie się na dniu 5. Sierpnia 1867 o 4. godzinie po południu termin do ułożenia warunków ułatwiających, wedle których czwarty termin licytacyjny rozpisanym zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze do przeglądu się znajduje.

O czem obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych wiadomych do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 6. Lutego 1867 do tabuli krajowej weszli, jako i tych, którymby uchwała licytacyjna z jakiejbądź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Dr. Zezulki z zastępstwem p. Dr. Regera ustanowionego i przez edykta się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 3. kwietnia 1867.

(808) **E d y k t.** (2)

Nr. 6534. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu i życia niewiadomego Leiby Paryser lub tegoż z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, iż przeciw nim Helena Antonina Romanowska pozew pod dniem 2. kwietnia 1867 do l. 6534 o extabulacyę sum 585 złr. m. k. z. pn. ze stanu biernego sumy 131 i dukatow holl. na dobrach Piotrów i Siekierczyn ciężącej wniesła i w skutek tego pozwanemu p. adwokat Dr. Dwernicki ze substytucyą p. adwokata Dr. Przybyłowskiego jako kuratora ustanowiony został.

Stanisławów, dnia 15. kwietnia 1867.

(809) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 3024. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bochni ogłasza się, że na żądanie Konstancyi Kleczeńskiej postępowanie amortyzacyjne względem kwitu przez c. k. cyrkularną kasę w Bochni na dniu 12go lipca 1848 pod Art. Journ. 236, na wadyum przez Jana Kleczyńskiego, dzierzawy temporaliów Stradomski w kwocie 15 złr. m. k. wystawionego i następnie zagubionego, wprowadzone zostało.

Wzywa się więc posiadacza tego kwitu, ażeby w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni o tem do tutejszego sądu doniósł, albowiem inaczej po bezskutecznym upływie tego czasu zostanie ten kwit za nieważny uznany.

Z c. k. sądu powiatowego

Bochnia, 16. kwietnia 1867.

(781) **E d y k t.** (3)

Nr. 1229. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszym obwieszezeniem wiadomo czyni, iż po upłynionych bezskutecznie trzech terminach licytacyi połowy realności w Zaleszczykach pod Nk. 290 położonej, celem zaspokojenia sumy przez starozakonnego Szmaja Greifa przeciw masie spadkowej Mortka Greifa w ilości 262 złr. 50 kr. a. w. wywalczonej; tudzież kosztów exekucyi pierwej w ilości 9 złr. 23 kr. i 3 złr. 59 kr. a. w. a teraz w umiarkowanej ilości 2 złr. a. w. ryczałtem przyznanej stosownie do ustępu 5go już ogłoszonych warunków licytacyi przymusowa sprzedaż tej połowy realności w Zaleszczykach pod Nk. 290 położonej do masy spadkowej Mortka Greifa należącej w jednym terminie a to 22. maja 1867 roku o 10. godzinie przedpołudniem za każdą ofiarowaną cenę a nawet podług okoliczności i niżej ceny szacunkowej w c. k. sądzie powiatowym z Zaleszczykach pod następującemi warunkami publicznie przedsięwiętą zostanie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tej połowy realności w ilości 367 złr. 57¼ kr. a. w. przy oszacowaniu tejże realności wyprowadzona.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10tą część tej ceny kupna jako zadatek lub w gotowych pieniądzach, lub też w obligacyach podług kursu do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, która najwięcej ofiarujacemu w cenę kupna wrachowaną, innym zaś współlicytantom po ukończonej licytacyi zwróconą zostanie.

3. Kupujący obowiązanym będzie ofiarowaną cenę kupna tejże połowy realności wraz z wadyum do tejże rachowanym w 30 dniach po doręczeniu tutejszo-sądowej uchwały licytacyę tę potwierdzającej tem pewniej do sądu złożyć, ileże w przeciwnym razie na jego koszt i stratę nowa licytacya rozpisaną i ta połowa realności pod Nk. 290 w Zaleszczykach położona w jednym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną, zadatek zaś na korzyść wierzycieli wziętym zostanie także i wtedy

4. gdyby w tym ostatnim terminie ta połowa realności do starozakonnego Mortka Greifa należąca wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za cenę wywołania 367 złr. 57¼ kr. a. w. sprzedaną być nie mogła, natenczas ta połowa realności przy tem terminie ostatnim nawet niżej ceny szacunkowej i za każdą ofiarowaną eenę kupna w myśl ustępu 5go już pierwej ogłoszonych warunków licytacyi z dnia 15. marca 1865 do l. 2064 najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

5. Jak tylko całkowita cena kupna za tę połowę realności pod Nk. 290 położonej do Mortka Greifa należącej przy tej ostatniej licytacyi osiągnięta przez kupującego wypłaconą zostanie, na tenczas kupującemu dekret własności wydanym będzie, ciężary zaś na tej połowie realności ciażące na osiągniętą przy tej ostatniej licytacyi cenę kupna przeniesione zostaną.

6. Ponieważ ta połowa realności Mortka Greifa przy tej ostatniej licytacyi ryczałtem sprzedawać się będzie, a zatem za obszerność czyli rozległość gruntu do tej połowy realności pod Nk. 290 należącego nie ręczy się.

7. Wszystkie koszta intabułacyi czyli przeniesienia własności z powodu otrzymanego dekretu własności tej połowy realności kupujący ze swego ponosić obowiązanym będzie.

8. Względem ilości podatków zaległych kupujący do c. k. urzędu podatkowego w Zaleszczykach, względem ciężarów zaś na tej połowie realności ciążących do ksiąg gruntowych tutejszych odsyłają się.

Z c. k. sądu powiatowego.
Zaleszczyki dnia 30. września 1866.

(784) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 4118. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Antoniego Przystalskiego, co do życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub tegoż z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu p. Waleryan Podlewski przez p. adwokata Dra. Delinowskiego pod dniem 1. kwietnia 1867 do l. 4118 pozew o wykreślenie sumy 1550 złp. ze stanu biernego dóbr Hinkowce i Chartanowce w obwodzie Czortkowskim położonych wytoczył.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadomem jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanego pozwanego, lub tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służace wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 15. kwietnia 1867.

(775) **E d y k t.** (3)

Nr. 5259. C. k. sąd deleg. miejski w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Młostka, że przeciw niemu i Teresie Młostkowej, Małgorzata Małasińska wniesła pozew o zapłacenie 192 złr. 50 c. w. a., 4 złr. 59 c. i 8 złr. 51 c. w. a. z p. n. w załatwieniu którego termin do rozprawy sumarycznej na dzień 3. czerwca 1867, godzinę 10 rano w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Młostka nie jest wiadome, przeto c. k. sąd deleg. miejski w celu zastępowania pozwanego równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Witskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi deleg. miejskiemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 12. kwietnia 1867.

(786) **E d i k t.** (3)

Nr. 10799. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Frau Therese Cikowska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über die Klage de praes. 16. Jänner 1866 Z. 2751 der Sara Flieg gegen Therese Cikowska pto. 715 fl. öst. W. s. N. G. die Zahlungsauflage dtto. 24. Jänner 1866 Zahl 2751 wider Therese Cikowska erlassen wurde.

Da der Wohnort der Frau Therese Cikowska nicht ermittelt werden kann, so wird derselben der Herr Advocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Herrn Advokaten Dr. Męciński auf deren Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 27. März 1867.

(748) **E d y k t.** (3)

Nr. 5379. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw p. Janowi Jakubowiczowi i spadkobiercom ś. p. Ksawery Jakubowiczowej, a mianowicie: pp. Honoracie, Stanisławowi, Mieczysławowi i Władysławowi Jakubowiczom, p. Franciszce Joannie 2 im. z Jakubowiczów Mathiasowej i p. Janowi Kantemu Jakubowiczowi na dniu 29. marca b. r. do L. 5379 p. Ludwin Dzianott wniósł pozew o zapłacenie sumy 36.000 złp. z pn. po potrąceniu kwoty 3000 złr. w. a., w załatwieniu którego pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 10. lipca 1867 o godzinie 10tej rano w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanego p. Jana Kantego Jakubowicza jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy ustanowił dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z dodaniem mu zastępcy w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Biesiadeckiego.

Przypomina się zatem onemu współpozwanemu, aby w należytym czasie albo sam stanał, albo potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla siebie zastępcy udzielił, albo nakoniec innego zastępcę sobie wybrał i takowego c. k. sądowi krajowemu wskazał, i w ogóle aby wszelkich prawnych środków obronnych użył, gdyż wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie winien.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867.

(790) **E d i c t.** (3)

Nr. 13224. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 11. Juli 1866 verstorbenen k. k. Oberlieutenants des Linien-Infanterie-Regiments Kronprinz von Preußen Nr. 20 Heinrich Kundt eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, solche bis zum 30. September 1867 hiergerichts schriftlich anzumelden, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn selbe durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 16. März 1867.

(798) **E d y k t.** (2)

Nr. 1619. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym Kazimierza i Franciszkę małżonków Majkowskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych ich spadkobierców, że przeciw nim Franciszek Strec na dniu 20. marca 1867 do L. 1619 pozew względem orzeczenia, że prawo do sumy 420 złr. m. k. w stanie biernym realności pod Nr. 55 Dom. III. p. 275. n. 6. on. przez zadawnienie zgasło, i że ze stanu biernego tej realności extabulowaną być powinna, — wniósł, i że w swutek tego pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 5. czerwca 1867 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym został.

Poleca się zatem pozwanym, aby w wyznaczonym terminie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich w osobie p. adwokata Dra. Micewskiego kuratorowi udzielili, lub wreszcie innego zastępcę sądowi wskazali, w ogóle zaś aby wszelkich prawnych środków do obrony użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe ze zaniedbania złe skutki sobie samym przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 27. marca 1867.

(793) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3738. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Franciszka Jastrzębskiego i Franciszka Szyszka z miejsca pobytu niewiadomych, niniejszem uwiadamia, iż pod dniem 23. marca 1867 l. 3738 pp. Sybilla Witkowiecka, Zenonia z Witkowieckich Józefowiczowa i Cezar Wojciech dw. imion Witkowiecki przeciw Franciszkowi Jastrzębskiemu i Franciszkowi Szyszkowi pozew względem wyekstabulowania zaintabulowanej w stanie biernym części dóbr Piłatkowce Dom. 31. pag. 362. n. 2. on. i Dom. 31. pag. 160. n. 26. on. sumy 15000 złotych p. z procentami odnośnemi pozycyami i nadciężarami z stanu biernego tych dóbr — wnieśli, który do ustnej rozprawy na dzień 2. lipca 1867 10tą godzinę rano dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże lub w razie ich śmierci, ich z imienia i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom obrońca sądowy w osobie pana adwokata Dr. Weissteina, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowionym został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać bedą musieli.

Tarnopol, dnia 1. kwietnia 1867.

(827) **O g ł o s z e n i e.** (2)

Nr. 3791. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Gródku ogłasza niniejszem, że dnia 10go lipca, 8go sierpnia i 21go sierpnia 1867 każdą razą o godzinie dziesiątej przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa licytacya realności w Gródku pod Nrem. 87 położonej, małżonkom Krzysztofowi i Maryi Malik należącej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie sumy wekslowej 24 zł. w. a. z przynależytościami na rzecz Beily Bleiberg.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 128 zł. wal. austr. — Wadyum ma być w ilości 12 zł. 80 cent. złożone.

Przy dwóch pierwszych terminach sprzedaż tylko po wyżej, lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie i poniżej tejże nastąpi.

Protokół przymusowego zajęcia i ocenienia tej realności, tudzież warunki licytacyjne mogą być w sądzie tutejszem przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.
Gródek, dnia 14. grudnia 1866.

(834) **E d y k t.** (1)

Nr. 1426. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski niniejszym wiadomo czyni, iż na żądanie p. Jana Czecha w własnym i m. syna swego Teodora imieniu na dniu 7. marca 1867 do protokółu wniesionego celem zaspokojenia wierzytelności przez proszącego Jana Czecha przeciw Markusowi i Ruchli Kanarvoglom wywalczonej w kwocie 900 złr. m. k. czyli 945 złr. w. a. z. p. n. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 268 w Rzeszowie położonej do Marka i Ruchli Kanarvogel należącej na dniu 27. czerwca 1867 o 9tej godzinie przed południem pod warunkami edyktem z dnia 9. listopada 1866 l. 6396 ogłoszonemi z tym jedynym dodatkiem, że na powyższym dniu realność ta za jakąbądź cenę nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, przedsięwziętą zostanie.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamia się wierzycieli, którzyby po dniu 19. września 1866 na hypotekę tej realności weszli, przez ustanowionego poprzednio kuratora adw. Dra. Keinera.

Rzeszów, dnia 5. kwietnia 1867.

(828) **E d y k t.** (1)

Nr. 4407. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż pp. Jan i Eugeniusz hr. Koziebrodzcy przeciw masie p. Wacława Daubitza i jego z nazwiska, życia i pobytu niewiadomym spadkobiercóm lub prawo nabywcom pozew względem wykreślenia z 4/9 części dóbr Kudryńce z przyległościami sumy 1438 złr. 3¼ c. w. w. z pn. dom. 74. pag. 365 n. 51 on. zaintabulowany, pod dniem 6go kwietnia 1867 do l. 4407 wnieśli i że do ustnej rozprawy termin na dzień 18. czerwca 1867 o 10. godzinie przed południem wyznaczony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych spadkobierców niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Blumenfelda, zastępcą tegoż zaś p. adwokat Dr. Koźmiński niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1867.

Zaproszenie

do subskrypcyi na akcye c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hypotecznego

Kapitał 3,000.000 zł. w. a.

w 15.000 akcyach po 200 złr. w wal. austr.

Podpisani zało yciele subskrybowali **2500** akcyi w kwocie **500.000** złotych w walucie austryackiej, na drodze prywatnej subskrypcyi umieszczono już **4693** akcyj w kwocie **938.600** zł. wal. austr., resztujące zaś **7807** akcyj przeznaczono do rozebrania na drodze publicznej subskrypcyi.

Do subskrykcyi wyznaczony został termin od dnia 9go do 23. maja 1867 roku, w którym to dniu subskrypcya zamkniętą będzie.

Spisy subskrypcyi złożone będą:

we Lwowie: w biórze komitetu założycieli ces. król. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hypotecznego;
w Krakowie: w kantorze pana Stanisława Feintuch;
w Brodach: w domu bankowym panów Nathansohn & Kallir,
zaś w **Bochni, Brzeżanach, Jarosławiu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Trembowli, Wieliczce, Zaleszczykach, Złoczowie** i **Żółkwi** w biórze Naczelnictwa gminy miejskiej.

Przy subskrypcyi złożona być musi kaucya po 20 złotych wal. austr. na każdą akcyę, bądź w gotowiźnie, bądź w papierach publicznych według ostatniego kursu giełdy wiedeńskiej, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w asygnatach kasowych c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu, lub Banku Anglo-Austryackiego. Na złożoną kaucyę kwit wydany będzie.

Jako pierwsza wpłata rozpisane zostają 40 procent czyli 80 złotych wal. austr. na każdą akcyę, które najpóźniej do dnia 23go czerwca 1867 roku zapłacone być muszą. Po uskutecznionej wpłacie kaucya w papierach publicznych złożona, zwróconą, kaucya zaś w gotowiźnie wniesiona, policzoną będzie w rachunek wpłaty przypadającej i zarazem interymalne akcye z kuponami subskrybentom wydane zostaną.

Dalsze wpłaty, jeżeliby dobro przedsiębiorstwa tego wymagało, rozpisane być mogą tylko w skutek uchwały rady nadzorczej w ratach nie większych jak po 10 procent nominalnej kwoty w przerwach przynajmniej trzechmiesięcznych. Termina tych wpłat zawsze 30 dui naprzód gazetami ogłoszone będą.

Subskrypcya w powyższy sposób dokonana uważana będzie zarazem jako przystąpienie do c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hypotecznego; pociąga więc za sobą poddanie się dotyczącym statutom i uznanie za ważne wszystkich postanowień przez założycieli celem ukonstytuowania tego przedsiębiorstwa powziętych.

Zakres działania c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hypotecznego według statutów przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonych jest następujący:

1. Udzielanie pożyczek hypotecznych na nieruchomości w gotówce lub w listach zastawnych przez Bank wydawać się mających;
2. Nabywanie sum na dobrach ziemskich lub domach hypotekowanych;
3. Udzielanie zaliczek na wszelkiego rodzaju obligacye rządowe i papiery publiczne na giełdach austryackich urzędownie notowane i eskontowanie takowych;
4. Eskontowanie weksli, tudzież załatwienie ich domicyliowania i inkasowania;
5. Przyjmowanie gotówki na bieżący rachunek, wydawanie oprocentowanych kwitów kasowych w najmniejszej kwocie po 50 zł. wal. austr.
6. Utrzymanie ze stronami rachunków bieżących, bądź w drodze wydawania asygnatów (Cheques) bądź przez przepisywanie na stronnicach przekazanych;
7. Załatwianie wszelkich czynności Banku komisowego;
8. Udzielanie kredytu statutem określonego przedsiębiorstwom społeczno-ekonomicznym, podniesienie przemysłu i handlu lub w ogóle dobrobytu na celu mającym;
9. Udzielanie pożyczek pomniejszym przemysłowcom i rzemieślnikom za należytem bezpieczeństwem z kasy zaliczkowej z Bankiem hypotecznym połączonej, nakoniec
10. Zastrzegł sobie c. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hypoteczny rozszerzyć swój zakres działania w ten sposób, iż dawać będzie zaliczki na płody rolnicze i zajmować się komisowo zakupnem i sprzedażą takowych.

Lwów, dnia 1. maja 1867 r.

Założyciele c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hypotecznego:
Włodzimierz hr. **Dzieduszycki.** — **Stanisław** hr. **Gołuchowski.** — **Alfred Józef** hr. **Potocki.**
Ludwik Skrzyński. — **Józef Kolischer.**

Einladung

zur Subscription auf die Actien der k. k. priv. galizischen Hypothekenbank

Capital 3,000.000 fl. öst. Währ.

in 15.000 Actien à 200 fl. öst. Währ.

Die gefertigten Gründer haben **2500** Actien im Betrage von **500.000** fl. öst. W. gezeichnet, und in der Privatsubscription bereits **4693** Stücke im Betrage von **938600** fl. öst. W. vergeben, während die restlichen **7807** Actien der öffentlichen Subscription überlassen werden.

Für die Subscription wird der Zeitraum vom 9. bis zum 23. Mai l. J. anberaumt, an welchem Tage die Ziehung geschlossen wird.

Die Subscriptionslisten werden aufliegen:

in **Lemberg:** im Bureau des Gründungs-Comites der k. k. priv. galiz. Actien-Hypothekenbank;
in **Krakau:** im Comptoir des Herrn Stanislaus Feintuch:
in **Brody:** im Bankhause Nathansohn & Kallir;
in **Bochnia, Brzeżan, Jaroslau, Przemyśl. Rzeszów, Sambor, Sandec, Sanok, Stanislau, Stryj, Tarnopol, Tarnow, Wieliczka, Zaleszczyki, Złoczów** und **Żółkiew** im Bureau des Vorstandes der Stadtgemeinde.

Bei der Subscription muß eine Caution von 10%, d. i. 20 fl. öst. W. für jede zu zeichnende Actie, entweder im Baaren, in Staats- oder Werthpapieren zum letztbekannten Tagescurse, in auf Ueberbringer lautenden Einlagsbüchern der galiz. Sparcasse, in Cassascheinen der k. k. priv. Kreditanstalt für Handel und Gewerbe, oder der Anglo-österreichischen Bank beigebracht werden, worüber ein Empfangsschein ausgefolgt wird.

Als erste Einzahlung werden 40%, d. i. 80 fl. öst. W. auf jede Aktie ausgeschrieben, welche spätestens bis zum 23. Juni 1867 zu erfolgen hat. Nach erfolgter Einzahlung wird die in Werthpapieren hinterlegte Caution zurückgestellt, hingegen die in Baarem geleistete Caution bei der Einzahlung eingerechnet, worauf den Zeichnern die entfallenden Interimsscheine sammt Coupons eingehändigt werden.

Die weiteren Einzahlungen, wenn die Förderung des Unternehmens dieselben erfordern sollte, können nur über Beschluß des Aufsichtsrathes in nicht größeren als 10perzentigen Theilzahlungen, mit Unterbrechungen von mindestens 3 Monathen ausgeschrieben werden, die Termine dieser Einzahlungen werden jedesmal 30 Tage vorher durch die Zeitungen kundgemacht werden.

Die in dieser Art erfolgte Subskription bildet zugleich die Erklärung des Beitrittes zur k. k. priv. galiz. Akzien-Hypothekenbank, und zieht die Anerkennung der bezüglichen Statuten und der von den Gründern zur Konstituirung des Unternehmens getroffenen Verfügungen nach sich.

Der Wirkungskreis der mit den Allerhöchsten Entschließungen vom 8. Februar 1866 und 12. Jänner 1867 konzessionirten k. k. priv. galiz. Akzien-Hypothekenbank ist in Gemäßheit der hohen Orts bereits genehmigten Statuten nachstehender:

1. Ertheilung von Hypothekardarlehen auf Immobilien in baarem Gelde, oder in von der Hypothekenbank zu emittirenden Hypothekenbriefen (Pfandbriefen).
2. Ablösung landtäflich oder grundbücherlich hypotezirter Satzforderungen.
3. Belehnung und Eskomptirung aller auf den österreichischen Börsen ämtlich notirten Staats- und Werthpapiere.
4. Escomptirung von Platzwechseln, sowie Besorgung der Domizilirung und Incasso derselben.
5. Uebernahme von Geldern in laufende Rechnung und Ausgabe verzinslicher Kassascheine in Beträgen von mindestens 50 fl. öster. Währ.
6. Contocurrent- und Girogeschäft durch Cheques oder Umschreibung auf den Girofolien.
7. Bank-Kommissionsgeschäft.
8. Gewährung statutenmäßiger Kredite an industrielle, kommerzielle und sonstige das öffentliche Wohl fördernde volkswirthschaftliche Unternehmungen, ferner wird
9. die mit der k. k. priv. galiz. Akzien-Hypothekenbank vereinigte Vorschußkasse kleineren Handels- und Gewerbsleuten bedeckte Darleihen ertheilen. Schließlich hat sich
10. die k. k. priv. galiz. Akzien-Hypothekenbank vorbehalten ihren Wirkungskreis auf die Gewährung verzinslicher Vorschüsse gegen Verpfändung landwirthschaftlicher Produkte, sowie die Besorgung des kommissionsweisen Kaufes und Verkaufes derselben auszudehnen.

Lemberg den 1. Mai 1867.

Die Gründer der k. k. priv. galiz. Akzien-Hypothekenbank:
Wladimir Graf **Dzieduszycki.** — **Stanislaus** Graf **Goluchowski.** — **Alfred Josef** Graf **Potocki.** (836—1)
Ludwig Ritter von **Skrzyński.** — **Josef Kolischer.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.